

Marc Levy

Amurgul fiarelor

Traducere din limba franceză de Ela Negreanu

Ilustrații de Pauline Lévêque

Editori:
Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:
Magdalena Mărculescu

Redactare:
Carmen Botoșaru

Design și ilustrație copertă:
Rémi Pépin 2021; Kristina Velickovic/Getty Images; Sciepro/Science Photo
Library/Getty Images; 4X6/Getty Images; Anna Bogatyreva/123RF.com
Ilustrații: Pauline Levêque

Director producție:
Cristian Claudiu Coban

Dtp:
Mirela Voicu

Corectură:
Sabina Lungu
Irina Mușătoiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LEVY, MARC

Amurgul fiarelor / Marc Lévy ; trad. din lb. engleză de Ela Negreanu. - București:
Editura Trei, 2022
ISBN 978-606-40-1353-8

I. Negreanu, Ela (trad.)

821.133.1

Titlul original: Le Crépuscule des fauves

Autor: Marc Levy

Copyright © Marc Levy/Versilio, 2021
International Rights Management: Susanna Lea Associates
www.marclevy.info

Copyright © Editura Trei, 2022
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90
Fax: +4 0372 25 20 20
e-mail: comenzi@edituratrei.ro
www.edituratrei.ro

ISBN 978-606-40-1353-8

Al doilea roman din seria *Grupul 9*

Grupul 9

Ekaterina este profesoară de drept la facultatea din Oslo.

Mateo, tehn-antreprenor, și-a vândut primul start-up către FriendsNet și conduce o societate de informatică la Roma.

Janice, jurnalistă, lucrează la cotidianul *Haaretz* din Tel Aviv.

Diego ține un restaurant de bistronomie¹ la Madrid.

Cordelia lucrează la o agenție de securitate informatică din Londra.

Maya conduce o agenție de voiaj de lux din Paris.

Vitalik este supranumele dat unor gemeni care trăiesc la Kiev, Vital și Malik, pasionați de politică și traficanți în timp liber.

Nimeni nu știe cine este 9, nici măcar membrii Grupului.

¹ Bucătărie rafinată și inventivă, de tip gastronomic, dar servită într-un bistrou (de unde și numele, bistrou+gastronomie). (N.t.)

Rezumatul volumului 1,

S-a întâmplat noaptea

Ekaterina și Mateo, la Oslo și la Roma

După ce au dejucat planul unui atentat la Oslo, Ekaterina și Mateo continuă să-l urmărească pe Baron până la Roma.

Stefan Baron, omul din umbră, încearcă să manipuleze alegerile din țările unde l-au trimis fiarele ca să propulseze la putere partide extremiste.

Mateo și Ekaterina descoperă că el întreține raporturi strânse cu o rețea de oameni puternici și influenți.

Printre aceștia... David Kich, miliardar ultraconservator american, industriaș din domeniul energiilor poluante; Ayrton Cash, un alt miliardar, englez; Robert Berdoch, magnat al presei populiste anglo-saxone; Tom Schwarson, director la BlackColony, cel mai mare fond de investiții din lume; Jarvis Borson, prim-ministrul englez; Darnel Garbage, un politician corupt care a condus campania pro-Brexit, și, în sfârșit, Malaparti și Thorek, conducătorii unor partide europene de extremă dreaptă.

Diego și Cordelia, la Madrid și la Londra

De când s-a întors de la Boston, Cordelia caută să răzbune moartea logodnicei fratelui ei, Alba, victimă a manipulării prețurilor insulinei de către giganții farmaceutici.

După ce, la Heathrow, fură servieta lui Sheldon, directorul financiar al laboratoarelor Talovi, descoperă documente compromițătoare.

Revenind la locuința sa situată în Camden, scapă dintr-o tentativă de asasinat datorită intervenției în extremis a fratelui ei.

Janice, la Tel Aviv

Jurnalistă la cotidianul Haaretz, Janice face o anchetă despre o serie de viramente ce trec prin JSBC, o bancă despre care se știe că spală bani negri, situată în paradisul fiscal din Jersey.

Janice descoperă o emblemă care îi oferă un indiciu despre PSYOPS, foști militari specializați în manipularea alegerilor prin tehnici de infiltrare pe rețelele sociale, în special pe cea a gigantului FriendsNet.

Prietena ei, Noa, care lucrează pentru serviciile de informații israeliene, o avertizează asupra pericolelor la care se expune mergând pe urma fiarelor. O colegă a sa a fost asasinată când s-a apropiat prea mult de ele. Însă Janice își continuă ancheta. Noa îi adresează o scrisoare prețioasă înainte de a fi redusă la tăcere.

Maya, la Paris și la Istanbul

Maya conduce o agenție de voiaj; cu câțiva ani înainte, a fost recrutată drept curier de către Renseignements généraux².

Chemată în bârlog, descoperă acolo, într-un plic, fotografia unei fete și ordinul de a o salva. Circumspectă, Maya bănuiește că e o capcană.

Imediat ce sosește la Istanbul, se simte spionată. Verdier, un agent consular, o previne că MIT, securitatea internă turcă, o supraveghează. Deși el o sfătuiește să părăsească de urgență Turcia, Maya se duce la hotel în compania iubitei sale, ca să-și recupereze laptopul.

Un SMS de la Vital o informează despre un pericol iminent: Maya are un spyware.

Vitalik, la Kiev

În timp ce Cordelia și Diego se pregătesc pentru cel mai mare atac informatic realizat vreodată de Grup, Vitalik primește un mesaj codat de la 9.

Regula sacrosanctă a Grupului de a nu se întâlni niciodată trebuie încălcată fără întârziere; toți membrii sunt convocați la castel.

*

Cordelia și Diego părăsesc Anglia la bordul unui feribot. Ekaterina și Mateo gonesc spre aeroportul din Roma ca să ia primul avion spre Kiev.

² Fost serviciu de informații francez (RG). (N.t.)

Janice obține un avans de la redactorul-șef, Efron, și decolează la rândul ei.

La Kiev, luminile castelului se aprind și, în timp ce membrii Grupului 9 se îndreaptă spre el, Vitalik își dă seama că Maya a dispărut.

Amurgul fiarelor a început.

*Celor nouă persoane ale căror nume nu le pot dezvălui
și fără de care această poveste n-ar fi văzut
niciodată lumina zilei*

*În amintirea lui Olivier Royan,
care mi-a inspirat personajul Efron*

O sală de videoconferință.
Ecranul licărește, difuzorul pââie.
Conexiune stabilită la 19:00 GMT prin protocol criptat.
00:02 GMT începutul transcrierii.

— Bună seara, mă bucur să vă revăd.

— *Sunteți într-un loc sigur?*

— Deocamdată. Să începem, noaptea va fi lungă și noi nu ne-am mai odihnit de mult.

— *În momentul când am întrerupt acest interviu, din motive legate de securitatea dumneavoastră, membrii Grupului 9 se îndreptau spre Kiev.*

— Cele întâmplăte la Oslo reprezentau doar începutul. Faza inițială a unui proiect a cărui amploare încă n-o întrevădeam. Ne confruntam cu niște inamici mult mai hotărâți decât ne imaginam noi. Odată regulile încălcate, nu mai exista niciuna, nici de partea binelui, nici de cea a răului. De ani întregi, Grupul nostru scosese la lumină fapte de corupție flagrante și deranjase destui oameni puternici, încât să fim condamnați să ne petrecem restul vieții în închisoare, dacă ni se descoperea identitatea.

Eram niște proscriși, lucru paradoxal, întrucât meritam să fim recompensați pentru ceea ce făcuserăm. Eram prieteni vechi și totuși, dacă am fi stat alături într-un bar sau ne-am fi întâlnit întâmplător pe stradă, n-am fi putut să ne recunoaștem. Pe drum spre Kiev, fiecare se temea de momentul care urma.

1.

Ziua a cincea, Kiev

Când ieși din aeroport, Ekaterina privi cerul de un alb-lăptos ciudat. Terminalul internațional i se părea mai mic decât cel din Oslo, era curioasă să descopere cum arată Kievul. De la prima lor întâlnire pe cheiul din fața insulei Malmö, ea și Mateo nu se mai despărțiseră. Femeia solitară nu se mai recunoștea, o tulbura faptul că se obișnuise așa de repede cu o viață care-i era străină. O tulbura în asemenea măsură, încât noaptea precedentă avusese impresia că se desprinde de ea însăși.

După ce face dragoste, Ekaterina se îmbracă întotdeauna, pregătindu-se să plece. Dacă a fost bine, zâmbește, eventual se așază pe marginea patului ca să schimbe câteva cuvinte, când întrevește posibilitatea de a se mai întâlni în vreo seară cu același partener, dar niciodată nu ar merge până acolo încât să se cuibărească în brațele lui și cu atât mai puțin să-i mângâie obrazul. Niciodată nu ar adormi legănată de răsuflarea lui și nu ar simți plăcere la gândul de a deschide ochii dimineața lângă el.

Această femeie nouă ar fi trebuit s-o oripileze, însă lucrurile stăteau exact pe dos, ajunsese aproape să-i placă să se strecoare în pielea ei.

Mateo îi deschise portiera taxiului, cu ochii la telefonul mobil. Introduse într-o aplicație codurile primite la coborârea din avion. Niște coordonate GPS și un orar, poziția corespundea pieței din fața Operei.

În timp ce el pune valizele în portbagaj, Ekaterina se instalează în mașină. Galanteria era o calitate a cărei existență o ignorase până de curând.

Taxiul porni pe autostradă. Ekaterina privea cum se perindă satele — Hora, Ciubînske, Proliski —, apoi peisajul rural unde vara strălucea deasupra pădurii cât vedeai cu ochii. Mateo o luă de mână. Niciunul dintre ei nu știa ce-i așteaptă, dar, indiferent de motivul care-i îndepărtase de Roma, nu intenționau să se abată de la obiectivul lor. Baron beneficia doar de un scurt răgaz. Erau decizi să-l urmărească până la capăt, cu orice preț, și să pună punct operațiunii lui criminale de unire a mișcărilor ultranaționaliste.

În zare apăru periferia orașului. Ekaterina se aplecă să vadă mai bine pe geam și zâmbi.

— Ce este? o întrebă Mateo.

— Nimic, doar că sunt mulțumită că am părăsit Oslo. Ideea de a-i întâlni pe ceilalți mă entuziasmează enorm.

— Nu cumva insinuezi că ești fericită?

*

La aeroport, după ce trecură nu fără oarecare teamă de punctul de control, Diego vru să închirieze o mașină. Neștiind încotro mergeau și nici cât timp vor rămâne la

Kiev, prefera să aibă libertate de mișcare. Introduse în telefon codurile primite în mesaj. Pentru ei, întâlnirea era fixată la ora 20, în parcare a unui hotel din centrul orașului.

În timp ce fratele ei conducea, Cordelia studia pe laptop dosarele recuperate grație virusului pe care îl implantaseră.

— Ai căzut pe gânduri, remarcă Diego.

— Încă nu avem acces decât la jumătate din conturi și concluzia e îngrozitoare. Avera acestor seniori manageri depășește puterea mea de înțelegere, ca să nu mai vorbim de bonusurile primite sub formă de acțiuni. Oamenii ăștia se îmbogățesc sporind beneficiile patronilor prin toate mijloacele. E deprimant, oftă Cordelia. Chiar dacă lovitura noastră va avea succes, suntem departe de a-i fi ruinat.

— Dacă putem să-i sustragem fiecăruia cinci milioane, crede-mă că vor simți. Mai rămâne să aflăm cât timp va trece până când băncile lor stabilesc o legătură și pricep ce-am făcut noi.

— Să procedăm în așa fel încât să descopere cât mai târziu posibil.

— 250 de milioane volatilizate într-o singură zi nu vor trece neobservate și ard de nerăbdare să cunosc a doua parte a planului tău machiavelic, replică Diego.

— Măine-dimineață, lista va fi completă. Dacă totul merge cum am prevăzut, o să avem control asupra telefoanelor lor mobile și o să putem valida autorizațiile de virament.

— Bancherii o să-și sune clienții pentru a autentifica ordinele înainte de a transfera sume atât de importante. Și, printre alte detalii de pus la punct, există unul care nu-i deloc un detaliu: cum să punem banii la adăpost înainte de a-i redistribui?

Cordelia închise laptopul și-l băgă în geantă.